

๔๔

วาจาศักดิ์สิทธิ์

ถ้าว่าหัดวจาไพเราะเสียในชาตินี้ ชาติต่อๆ ไปวจาของ
ตนศักดิ์สิทธิ์ จะพูดอะไรสำเร็จกิจหมดทุกอย่าง

ถ้าใช้วจาหยาบก็เท่ากับวจาจอบตัวเอง ในชาตินี้ก็ตี
วจาหมดอำนาจหมดสิทธิ์ ไม่มีอำนาจอะไร พูดไปก็เท่ากับไม่ได้
พูด พูดอะไรเป็นไม่สำเร็จ

เพราะวจาของตน ไม่ได้บำเพ็ญกุศลทางวจาไว้ ถ้า
บำเพ็ญกุศลทางวจาไว้แล้ว กล่าววจาใด วาจาศักดิ์สิทธิ์ วาจา
ศักดิ์สิทธิ์ นี้ไม่ได้เป็นของพอดิพอร้าย

เรื่องวาจาศักดิ์สิทธิ์นี้ เมื่อครั้งสมเด็จพระบรมศาสดาสัตถ์
ดับขันธปรินิพพานแล้ว กษัตริย์ทั้งหกพระนคร เจ็ดพระนคร แปด
พระนคร ทั้งหกพระนครเกิดประหารซึ่งกันและกัน จะรบกันยกใหญ่
เมื่อครั้งแย่งพระบรมธาตุกันในครั้งนั้น ไม่มีใครสามารถมีวจา
ศักดิ์สิทธิ์จะเปลื้องความในครั้งนั้นได้

มีพราหมณ์ผู้หนึ่ง ท่านโชนพราหมณ์ เข้าไปมีวาจาศักดิ์
สิทธิ์ขึ้นในที่นั้น ห้ามพุทธกิจในการแย่งพระบรมธาตุในครั้งนั้น
สำเร็จได้ นั่นเพราะอาศัยอะไร เพราะอาศัยวจาของท่านพราหมณ์
อันศักดิ์สิทธิ์ วาจาศักดิ์สิทธิ์นั้นแหละ

ท่านได้สร้างวาจาไพเราะของท่านไว้ ถ้ากษัตริย์ผู้ใดคือว่า ผู้ใดได้ฟังเข้าแล้วจะอ่อนน้อมตามวาจาของท่าน เป็นเช่นนี้เพราะ สร้างวาจาที่ดีของท่านไว้ สร้างวาจาที่ไพเราะอ่อนหวานไว้

ถ้าใครต้องการวาจาคักดีสิทธิ์เช่นนี้ ต้องพยายามห้ามวาจา ทุจริตเสีย ให้มีวาจาสุจริตอยู่ร่ำไป เมื่อกล่าวขึ้นแล้ว เป็นประโยชน์แก่ตนบ้าง ประโยชน์แก่คนอื่นบ้าง เป็นประโยชน์ทั้งตน บุคคลอื่นได้ วาจาไม่เป็นประโยชน์แล้วเสียเวลา พวกที่พูดวาจา พล่อยๆ เอาเรื่องเอาราวไม่ได้ วาจาเหลวไหลชนิดนี้ ข่าวาจาของ ตัวเอง ทำลายความศักดิ์สิทธิ์ของตัวเอง ไม่มีใครทำให้

พวกเราต้องอุทิศสัจใจวาจาของตน ให้เป็นวาจาที่ไพเราะ อ่อนหวานอยู่ร่ำไป นี่เป็นประโยชน์แก่ตนด้วย เป็นประโยชน์แก่ บุคคลอื่นด้วย เป็นทั้งประโยชน์แก่กันและกัน

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “สังคหวัตถุ”

๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๗